

Septembris kā jau ražas mēnesis ir bijis ļoti bagāts dažādiem notikumiem. Ir nosvinēti skaisti, skanīgi draudzes svētki kopā ar jelgavniekiem. Baudījām aktīvo jauniešu kalpošanu ar mūziku. Šķiet arī mūsu jaunieši varētu atsākt muzikālo kalpošanu...

Ceturtdien bija iespēja baudīt kvalitatīvu mūziku Gramzdas atjaunotajā dievnāmā, kurš svinēja savu 450.gadadienu. Pasākumu kuplināja koris "Latvija" diriģenta Māra Sirmā vadībā un mūsu Ēriks Ešenvalds. Brīnišķīgs koncerts! Varen daudz luterāņu mācītāju kopā bieži neizdodas redzēt. Šī bija tā retā reize. Prieks bija redzēt Hansu atkal mūspusē un dzirdēt viņa īpatnējo latviešu valodu. Atmiņu stāstījums par kalpošanas sākumu Gramzdas draudzē raisīja smieklus. Sākumā, kad Hansam bija jālasa raksti latviski – tas esot izdevies diezgan pārliecinoši, bet kad cilvēki gribēja parunāties, izrādās brīnums nav noticis – latviski nerunā, tas ir ļoti grūti. Bet kādā reizē vēlāk, kad atbraucis draugs no Zviedrijas un klausās kā Hans sludina, izklausās, ka brīnums noticis – Hans "runā mēlēs" un izskatās, ka vietēji to arī saprot☺

Kādu laiku Gramzdas luterāņu draudze bija mājvietu radusi Aizvīķos baptistu draudzē. Tagadējais sludinātājs Artis Peterlēvics gramzdeniekus sveica ar dziesmu. Sveicēji bija no tuvākas un tālākas apkārtnes. Atjaunots dievnams – nav bieža parādība. Priekules novadā tādi nu ir divi. Varam lepoties!

Ir kāds stāsts par būvniekiem: divi vīri strādā pie kādas ēkas celtniecības, tikai viens tāds pagalam sadrūmis stiepj akmeņus, otrs savukārt smaidīgs un svilpodams. Garām ejošais ceļinieks jautā: - Ko jūs te darāt?

Drūmais tips atbild: - Stiepj akmeņus...

Otrs priecīgs atbild: - Es ceļu baznīcu!

Kāda ir mūsu kalpošanas attieksme?

Sestdien Rīgā notika ļoti jauka tikšanās svētdienskolotājiem.

" **Viena bilde aizstāj tūkstots vārdus!**" - tāds bija moto semināram " **NEIERASTI PAR IERASTO**". Mācības vadīja lektors no Dānijas. Ir pierādīts, ka ar redzi cilvēks uztver 75% informācijas. Izrādās, ka dažreiz pilnīgi pietiek ar vienu baltu lapu, kuru var locīt, griezt, lai ilustrētu kādu Bībeles stāstu. Trīs lekcijās praktiski, ar triku un eksperimentu palīdzību mācījāties izstāstīt dažādus Bībeles stāstus. Guvām iedvesmu turpmākam darbam ar bērniem. (*Liena, Zenta, Kristīne*)

- Šogad piekto reizi notiks svētdienskolotāju rudens mācību-atpūtas nometne „Vārds” 20.-22.oktobrim Rāmavas muižā. Iespēja pieteikties...
- LBDS Sieviešu kalpošanas apvienība aicina uz satikšanās svētkiem – kongresu „Solis tuvāk” 4.novembrī Rīgā. Tiks vēlēta jauna vadītāja.
- Novembra pirmā svētdiena – Bāreņu svētdiena
- Esam aicināti domāt par piedalīšanos šī gada GLS vadītāju konferencē 10.-11.novembrī Rīgā.

.....
Bībeles lasīšanas plāns oktobrī:

41.nedēļa Pāvila vēstule Kolosiešiem 1:1-29

42.nedēļa Pāvila vēstule Kolosiešiem 2:1-23

43.nedēļa Pāvila vēstule Kolosiešiem 3:1-25

44.nedēļa Pāvila vēstule Kolosiešiem 4: 1-18

Izlasīju avīzē atziņas par diriģenta profesiju un jāteic, ka piekrītu tam, ko lasīju...

Šī darba grūtības ir psiholoģiska atbildība par daudziem cilvēkiem, kā viņi jūtas korī. Ja tu esi aizvadījis mēģinājumu un nevienam neesi aizrādījis, iespējams, tu kaut ko neesi izlabojis. Bet, ja esi kaut ko izlabojis un kādam kaut ko pateicis, vakarā guli un domā: es tai meitenei tā pateicu. Vīrieši droši vien tik smalki neuztver šādas situācijas. Bet sievietes uztver. Un vispār, kad atnāc pie kora un 60 cilvēku skatās uz tevi, šāda situācija nekad – kaut vai strādā simts gadus – nebūs komfortabla. Uz tevi visi skatās, kaut kas jādara, jāiemāca, jāuztur labs noskaņojums, bet arī jāpieprasa. Vīriešiem droši vien ir biezāka āda. Un pēc tam vakarā viņiem ir vieglāk

aizmigt. Diriģentēm šādās lietās ir daudz emociju, tāpēc grūti. Sievietēm ir plānāka āda. Un ir jau vēl praktiskas lietas – sievietei vēl arī bērni jāaudzina, bet tās jau ir citas lietas.

Mēdz būt pat iekšēja psiholoģiska krīze, ka es sevi jau esmu izsmēlusi, es korim vairs neesmu interesanta. Tādas pārdomas mēdz būt.

Par sievietēm neviens vīrietis nesaka: o, mana sieva ir diriģente, viņu nedrīkst traucēt! Paldies, ka ir bērni. Bet, ja šajā plāksnē viss nav īstenojies, tu strādā, radošā dzīve paiet, un tu attopies – kur tad mani bērni? Viņu nav. Un vēl viens interesants moments: diriģents ir vientuļnieks.

Pārbaudījumi ir tie, kas padara dzīvi interesantu, un to pārvarēšana piešķir dzīvei jēgu. /Joshua J. Marine/

Rīgas Centrālcietumā noritējis jau otrais kristīgās izglītības un audzināšanas programmas "Mirjama" izlaidums. Apliecinājumus par veiksmīgi nokārtotiem otrā programmas gada gala pārbaudes darbiem saņēma pieci, bet pirmā gada apliecinājumus – divi absolventi. Izlaidumā bija ieradusies arī divi, nu jau brīvībā esošie, programmas audzēkņi, un viņu teiktais izsauca aizkustinājuma asaras ne vienam vien klausītājam.

“Atzīsti patiesību, un patiesība tevi darīs brīvu” – šis Bībeles apsolījums viennozīmīgi ir katra programmas dalībnieka vissmagākais uzdevums, bet ne katrs, kurš ienāk programmā, spēj to izpildīt. Taču to vīriešu, kas nav padevušies, pārmaiņas ir acīmredzamas, un tās iedvesmo citus. Tāpēc gada laikā programmas dalībnieku skaits ir divkārojies, un šobrīd jau 24 ieslodzītie vīrieši ir izvēlējušies veikt nopietnu savas dzīves inventarizāciju un vērtību maiņu.

Lūk, daži citāti no programmas dalībnieku izteiktajām atziņām:

“Šī vieta saistās ar brīvību: brīvību no neīstā «es», brīvību no liekulības, no bailēm, meliem, no nastām, kuras ar lepnumu, prieku un egoismu esmu pats nesis ilgus gadus, galu galā par to smagi samaksājis.”

“Esmu zaudējis brīvību no reālās pasaules, bet esmu ieguvis daudz, daudz vairāk – brīvību sirdī. Bēdas nomaina prieks, no noslēgta es palieku atvērts, no nelaimīga – laimīgs.”

“Atrodoties programmā, esmu iemācījies cīnīties ar savām kaislēm un iegribām. Esmu izanalizējis savu iepriekšējo dzīvi, tās vērtības un mērķus. Esmu sapratis savas tagadējās dzīves īsto vērtību un mērķi, var teikt esmu sapratis savas dzīves jēgu. Šī apziņa man tagad dod spēku cīnīties, lai godam varētu saukties par cilvēku.”

“Esmu sapratis vārdu «vīrietis», «tēvs», «dēls» īsto jēgu, ko nozīmē būt vīrietim Bībeles un Dieva skatījumā.”

Rīgas Centrālcietuma kapelāne Iveta Škutāne stāsta: "To, ka šie nav tukši vārdi, apliecināja kāds dalībnieks, kurš izlaidumā pirmo reizi mūžā publiski runāja dzeju savā dzimtajā latgaliešu valodā. Valodā, kuru visu mūžu bija nicinājis un, no kuras līdz šim bija kaunējies. Katrā uzrunā izskanēja pateicība Dievam, pasniedzējiem, cietuma darbiniekiem un pārējiem programmas dalībniekiem. Īpaši aizkustinoši bija redzēt, ka pēc pasākuma beigām absolventi izmantoja mirkli, lai vēlreiz ar vārdiem un rokas spiedienu izteiktu pateicību ieslodzījuma vietu pārvaldes un cietuma vadībai."

/http://www.ievp.gov.lv/

Dzimšanas dienu svin:

1.10. – Aigars Dārznieks

4.10. – Mirdza Saule

5.10. – Sarma Cērpa

7.10. – Uldis Strēlis – 30 gadu jubileja

9.10. – Laura Ķere

9.10. – Gregors Jānis Mažis

12.10. – Kristaps Brancis

18.10. – Elīna Leja (Roga)

26.10. – Ilmārs Arājs – 75 gadu jubileja

26.10. – Judīte Šlionska

26.10. – Svetlana Šildere – 45 gadu jubileja

29.10. – Sintija Konkoļa - 30 gadu jubileja

29.10. – Aija Ķere

30.10. – Dzintra Liekniņa

Neskumsti par to, ka tu noveco. Tā ir privilēģija, kas daudziem tiek liegta.

/Nezināms/

Paldies palīgiem! zentasvara50@inbox.lv